

DOKONALÁ LÍTOST

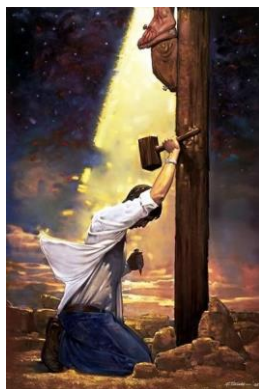
Vstanu, a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu a proti Tobě. Lk 15, 18

Pokud nemáš možnost svátosti smíření před knězem, promluv si s Bohem, který je tvůj Otec, a řekni mu pravdu: »Pane, dopustil jsem se toho a toho...“Promiň!“ a celým srdcem ho žádej o odpuštění. Učiň úkon pravé lítosti a slib, že jak to bude možné, se vyzpovídáš, avšak nyní prosíš o odpuštění hříchů. Tak se ihned navrátíš do Boží milosti. To je dokonalá lítost.

Katechismus katolické církve nám k lítosti říká:

Vyvěrá-li lítost z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se „**dokonalá**“ lítost nebo lítost z lásky. Taková lítost odpouští všední viny; a dosáhne také odpuštění smrtelných hříchů, zahrnuje-li pevné předsevzetí **jít ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné.**

Lítost nazývaná „**nedokonalá**“ je také Božím darem, hnutím Ducha svatého. Rodí se z úvahy o ošklivosti hříchu nebo ze strachu před věčným zavržením nebo jinými tresty, jež hrozí hříšníkovi (lítost ze strachu). Svědomí je tak pohnuto, že může začít vnitřní vývoj, který se působením milosti dovrší svátostným rozhřešením. Nedokonalá lítost sama o sobě **nedosáhne** odpuštění těžkých hříchů, ale **připravuje na jeho přijetí ve svátosti pokání.**

Sv. Augustin učí: „Kdo uzná své hříchy a odsoudí je, souhlasí už s Bohem. Bůh odsuzuje všechny hříchy: a pokud je odsoudíš i ty, spojuješ se s Bohem. Člověk a hříšník, to jsou dvě rozdílné skutečnosti: člověk je Boží dílo, hříšník je tvoje dílo, člověče znič, co jsi udělal ty, aby Bůh spasil, co učinil On. Když tě začne mrzet, co si provedl, tehdy začínají tvé dobré skutky, protože jsi odsoudil své špatné skutky. Dobré skutky začínají uznáním špatných skutků. Konáš pravdu a přicházíš ke Světlu.“

